

LEICA M 2

En af de mest bemærkelsesværdige nyheder på Photokina messen 1954 i Köln var Leica M3 fra Leitz-fabrikkerne i Wetzlar. Man præsenteredes her for en Leica model med en hel række raffinerede tekniske forbedringer og nyheder, men selve Leica-kameraets grundprincip var stadig det samme som i den allerførste Leica-model fra 1925. Blandt de finesser som kendetegner Leica M3 kan bl. a. nævnes: udskiftelige objektiver med bajonetfatning, koblet afstandsmåler, universal-målesøger med automatisk omskiftende billedfeltrammer for brændvidderne 3,5 - 5 - 9 og 13,5 cm, automatisk parallakseudligning for alle brændvidder, billedfeltvælger til forudbestemmelse af billedudsnittet uden objektivskifte, hurtigoptræk, kobling af belysningsmåleren »Leicameter«, automatiseret synkronisering med separate kontakter for flash og blitzlamper, opklappelig kamera-bagvæg samt filmtæller, der automatisk stiller sig på 0 ved udtagning af filmen.

Trods alle disse finesser har Leitz, som ovenfor nævnt, hverken i Leica M3 eller Leica M2, som vi her skal gennemgå, forladt de grundprincipper som alle andre Leica-modeller bygger på: spaltelukkeren og den optiske søger. Hvorfor netop en spaltelukker? – Spørgsmålet besvares således: spaltelukkeren ligger tæt foran filmens overflade, og lukkeren arbejder derfor helt uafhængig af objektivet. Dette betyder ubegrænsede anvendelsesmuligheder af de udskiftelige Leica-objektiver lige fra den ultrakorte brændvidde til den længste tele-brændvidde samt objektiverne med de høje lysstyrker.

Når den optiske søger konsekvent anvendes i Leica er

Navn:	Leica M2
Negativformat:	24×36 mm (Leica-formatet)
Kameratype:	Småbilledkamera
Lukker:	Spaltelukker med indstilling fra 1 til 1/1000 sekund
Normal-objektiver:	Elmar 1:3,5/5 cm, Elmar 1:2,8/5 cm Summicron 1:2/5 cm normaludførelse og Summicron 1:2/5 cm med nærindstilling samt Summarit 1:1,5/5 cm
Ekstra objektiver:	Valg mellem yderligere 12 forskellige typer med brændvidder fra 2,1 cm til 40 cm

grunden bl. a. den: man betragter motivet gennem søgeren, fastlægger billedudsnittet, indstiller samtidig skarpheden og har alligevel hele tiden – også i det afgørende eksponeringsøjeblik – fuld oversigt og kontrol over søgerbilledet, som uden afbrydelse står synligt i den optiske søger.

Spejrefleksprincippet bruges kun i forbindelse med Leica ved næroptagelser på meget korte afstande og ved optagelser med objektiver med lange brændvidder (Tele-objektiver). Til dette brug anvendes Visoflex-spejreflekshuset, der indsættes i Leica-kameraet på samme måde som et udskifteligt Leica-objektiv.

For få uger siden introduceredes den nyeste Leica-model – Leica M2 – på det danske marked. Leica M2 er konstrueret for de fotoamatører og fagfotografer for hvem anskaffelsen af en Leica M3 – Leitz-værkernes fornemste Leica-model – synes for kostbar og som desuden kan nøjes med lidt færre af de finesser, som Leica M3 byder på. Leica M2 er desuden et ideelt kamera for de Leica M3 ejere, som ønsker at arbejde med to kamerahuse. Leica M2 er med andre ord en forenklet udgave af Leica M3, uden at der dog dermed er slækket på kravene med hensyn til præcision og anvendelsesmuligheder.

Leica M2 er i besiddelse af en storvinklet universal-målesøger med automatisk omskiftende billedfeltrammer for de erfaringsmæssigt mest anvendte brændvidder: 3,5 - 5 og 9 cm. I denne søger kommer billedfeltrammen for det pågældende indsatte objektiv automatisk til syne. Rammen er desuden koblet med objektivindstillingen således, at parallaksen automatisk udlignes. Man kan derfor være helt sikker på denne søger og udnytte det afgrænsede billedfelt fuldt ud. Leica M2 har også en billedfeltvælger, der gør det muligt at lade en af de tre billedfeltrammer komme til syne i søgeren uden at skifte objektiver. Man kan derfor i løbet af sekunder afgøre, hvilken af de tre brændvidder der er bedst egnet for optagelse af det pågældende motiv.

Den indbyggede afstandsmåler i Leica M2 er på grund af den store målerbasis på 68,5 mm meget nøjagtig, og den er koblet til alle Leica-objektiver indtil brændvidden 13,5 cm. Som følge af afstandsmålerens store nøjagtighed er det muligt at indstille skarpheden præcist og sikkert i det firkantede, kontrastrige målerfelt i midten af den store lysstærke søger selv under meget dårlige lysforhold.

Det bekvemme hurtigoptræk arbejder blødt og smidigt og er på Leica M2 anbragt således, at man lynhurtigt kan foretage serieoptagelser uden at tage kameraet væk fra øjet. Under hurtigoptræksarmen befinder der sig en filmtæller, der automatisk registrerer hver optagelse. Hurtigoptræk og filmtransport er naturligvis koblet og dobbelteksponeringer er derfor udelukket.

Lukkertidene fra 1 til 1/1000 sekund indstilles ved hjælp af een knap, og indstillingen kan foretages både før og efter, at lukkeren er spændt. Ved siden af lukkerindstillingsknappen er søgerskoen anbragt. Den er beregnet til eventuelle specialsøgere og andet tilbehør. Søgerskoens vigtigste funktion er dog at fastholde belysningsmåleren »Leicameter«. »Leicameter« er koblet til lukkerhastighederne således, at man ved at indstille belysningsmåleren samtidig automatisk indstiller lukkerhastighederne.

Synkroniseringen på Leica M2 er fuldautomatiseret, idet lukkertidernes indstillingsmekanisme er indrettet på den måde, at den rigtige tændingstid, for den type lynlys man benytter, stilles automatisk, når man indstiller eksponeringstiden. Blitzkablet anbringes i en af de to kontakter på bagsiden af kameraet. Den ene kontakt er beregnet for brugen af elektronblitz og den anden for almindelige blitzlamper.

Filmindlægningen på Leica M2 er meget bekvem, idet man ved hjælp af den opklappelige kamerabagvæg let kan

(fortsættes side 41)

Optagelse af H. SPEER →